

Täschhorn – vrcholové partie

WALLISKÉ A BERNSKÉ ALPY

Text a foto Viktor Kořízek

Sestava vrcholů, se kterými vás dnes chci seznámit, je tak trochu unikátní. Nejsou sice známé tolik jako Matterhorn, ale jejich dosažení se uznává jako velmi slušný výkon. Navíc tyto vrcholy vykazují určitou výjimečnost, která spočívá v jejich těžko dostupné poloze. Kromě Aletschhornu k nim nevedou žádné lanovky, a i na samotný Aletschhorn je to od lanovky ještě hodně daleko. Dom je navíc nejvyšším kopcem, který mají Švýcaři jen pro sebe – o vyšší Dufourspitze (4634 m) ve skupině Monte Rosa se totiž dělí s Italy. Výstupy právě na tyto kopce jsou jakýmsi přechodovým stupněm mezi lehkými sněhovými výstupy širokých ledovcových stěn a výstupy exponovaným terénem či v mixových terénech.

Vrcholový kříž Dom

1. Aletschhorn 4195 m
Aletschhorn (Nordostgrat-Kuppe) 4120 m
Aletschhorn (Westnordwestgrat-Kuppe) 4180 m
2. Dom 4545 m
Dom (Westl. Vorgipfel) 4479 m
Dom (Nordostgrat-Gipfel) 4468 m
3. Täschhorn 4490 m
Täschhorn (Nordgrat-Gipfel) 4404 m
Täschhorn (Südostgrat-Schultergipfel) 4175 m
4. Lenzspitze 4294 m
Lenzspitze (Großer Nordgrat-Gendarm) 4180 m
Lenzspitze (Ostgrat-Gendarme) 4175 m
Lenzspitze (Ostgrat-Gendarme) 4091 m

Poslední tři jmenované čtyřtisícovky jsou dosažitelné z jednoho místa, první z nich – Aletschhorn – je v úplně jiné oblasti, v Bernských Alpách. Celkově však nejsou od sebe příliš vzdáleny. Aletschhorn jsem oddělil od čtyřtisícovek Bernských Alp také proto, že i v rámci nich leží trochu stranou a i během týdenního programu je velmi obtížné jej dosáhnout. Proto se mi jeví jako lepší varianta nechat si ho v záloze a vyrazit na něj při jiné vhodné příležitosti. Myslím si, že je to kopec velmi vhodný na dobrou aklimatizaci. Navíc výstup na něj neustále nabízí nezapomenutelné výhledy právě směrem k Domu a Täschhornu...

Obtížnost a celková náročnost:

Rozhodně se nejedná o lehké túry. I když se vám budou hodit častěji trekingové hole, je zde řada momentů, které vyžadují celkem slušné zkušenosti a určitou techniku, a tím nemyslím jen s holemi:

Aletschhorn

- průchod ledovcem s mnoha trhlinami
- velmi ostrý a dlouhý hřebínek ze sedla
- volba trasy při závěrečném dolezu na vrchol

Dom

- nalezení a průstup přes Festjoch
- přechod ledovce s trhlinami a pod séraky v jeho oblasti
- velká nadmořská výška

Lenzspitze

- strmý skalní hřebínek kombinovaný se sněhem

Täschhorn

- celkově velmi náročný výstup
- možné komplikace při dolezu do sedýlka
- orientace při volbě správné a především bezpečné trasy
- technika lezení strmých firnových či ledových svahů

Časový návrh

SOBOTA

Odjezd z ČR přes Německo do Švýcarska. Vřele doporučuji nocleh někde v kempu! Prostě si trochu odpočinout...

NEDĚLE

Dnes nás čeká celkem nabitý program. Po nezbytných přípravách doporučuji časné ráno vyjet „natěžko“ lanovkou na Bettmerhorn (2643 m). Odtud je dobrý výhled na náš cíl Aletschhorn a vzdálenosti jsou opravdu až neskutečné. Po krátké snídani na vyhlídce spojené s fotografováním všech možných panoramat (Wallis, Mont Blank...) se vydáme po značené stezce pomalu dolů směrem k obrovskému ledovci Grosser Aletschgletscher. V místě zvaném

Sestup z Festjochu

Roti Chumma cestu opustíme a sestoupíme strmými travnatými svahy až k ledovci. Po nezbytném navázání na lano a pravděpodobně nasazení maček začneme ledovcově traverzovat. Doporučuji postupovat směrem o něco níže, v místech, kde už není patrný zlom. Bude to stát mnohem méně času. Stejně ale počítejte s jednou hodinou. Nyní se dostáváme do počátku doliny, na jejímž konci čeká krásný bivak. Držte se hned od počátku z vašeho pohledu vpravo, tedy odspodu. Brzy narazíte na pěšinku, která je částečně značená mužíky a sem tam i červenou barvou. Dejte si ale pozor na kamení padající ze stěny Olmenhornu,

SOUTĚŽ

výhra v každém čísle

Ve Walliských Alpách probíhá každoročně podivný závod vycházející z tradice původních obyvatel kantonu. V době od konce března až do září se koná jednou nebo dvakrát za měsíc předvýběr, který doprovází všeobecné veselí a hektolitry vína. Zlatým hřebem je pak šampionát, jehož vítězové resp. vítězky pokračují do Martigny na Combats des Reines, což je obrovská slavnost na začátku října v římském amfiteátru, kde je vyhlášení titulu. O jaké závody se jedná?

- a) psích spřežení
- b) skialpinistické
- c) souboje krav

Odpovědi včetně jména a adresy zasílejte do redakce poštou nebo e-mailem do 30. září 2005.

Správná odpověď z minulého čísla: A – anglický prvovýstup 14. července 1865 sedmičlenná skupina horolezeckých průkopníků v čele s Edwardem Whymperem při sestupu z vrcholu Matterhornu ztratila čtyři muže najednou. Jako když cvrknete do první kostky domina, na jednom laně, vzájemně se srhli do hlubiny. Jen díky tomu, že se lano přetřhlo, tři včetně Whympera přežili. Bundu Tilak Ogre Action losováním získává: Karel Brož, Česká Lípa

tilak
Cena – Velmi lehké svrchní kalhoty Ultralight vyrobené z materiálu Gore-Tex Paclite v hodnotě 2600 Kč.

Celkový pohled na Aletschhorn

obzvláště za deště. Až se dostanete na Mittelaletschgletscher, držte se zhruba uprostřed, dokud nedojdete pod ledovcový zlom. Bivak budete mít nad sebou po pravé straně. Mimochodem – už zdálky vás na sebe bude upozorňovat svým jedinečným záchodkem. Dá se k němu vystoupat v pravé části, ale tento úsek může být velmi nepříjemný. Pohodlněji a především bez problémů se k němu dostanete ledovcem vlevo a po plošině, která je na jeho úrovni. Tato nástupová túra je zhruba na šest hodin (od lanovky až po bivak).

PONDĚLÍ

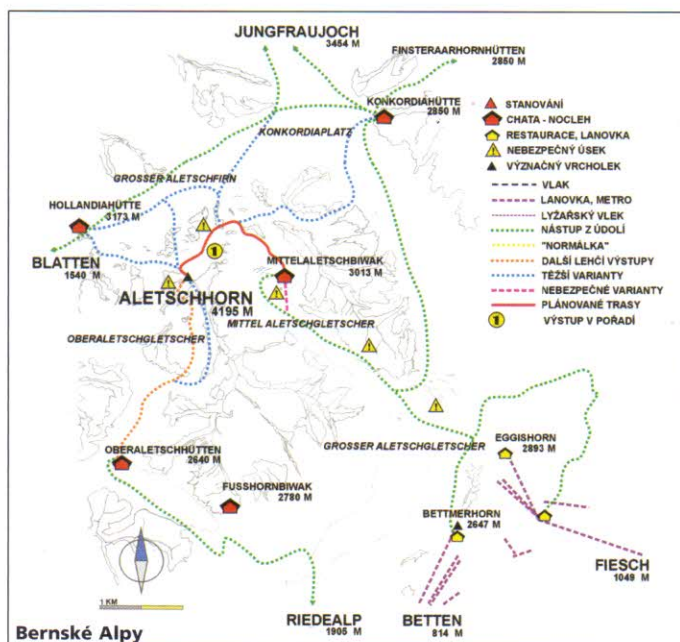
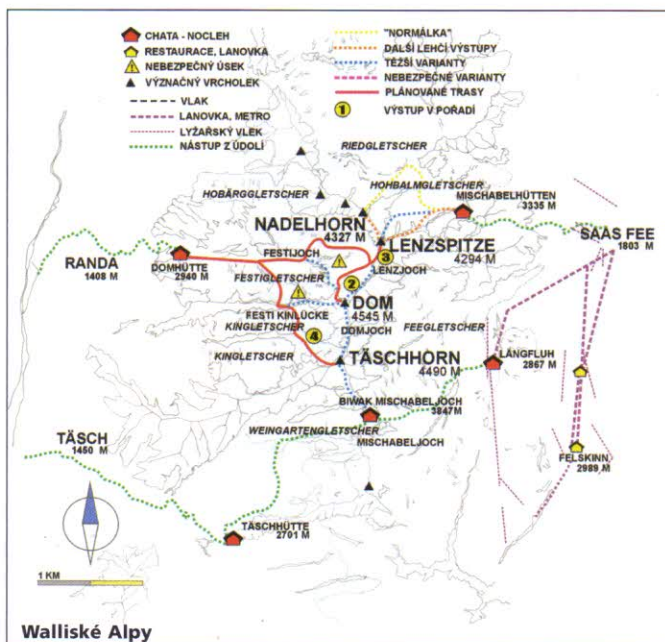
Pro některé z vás tento den bude spíš odpočinkový, obzvláště pokud jste včera vyrazili pozdě. Ostatním doporučuji vyrazet z bivaku nejdříve okolo čtvrté ráno. Výstup vede závěrem ledovce do sedla Aletschjoch (asi 3600 m). Výškově sice budete v půlce, ale to nejlepší vás teprve čeká. Hned na úvod je tu velmi úzký a dlouhý hřebínek (sníh, skály). Pro nezkušené tady může vzniknout velký problém, toto místo je za ztížených klimatických podmínek velmi nebezpečné. Dalším problémem, se kterým se později budete setkávat, je narůstající nadmořská výška a v samotném závěru ještě vrcholové partie, jejichž obtížnost je závislá především na sněhových podmínkách. A po

té už první vrchol. Výhledy, kterými vás počasí odmění, opravdu budou stát za to. Mniha, Jungfrau, a vlastně všechny místní čtyřky budete mít jako na dlani. Sestup vede stejnou cestou. Pamatujte si, že při sestupu sníh pravděpodobně změkne a může vám pak dělat problémy, a obzvláště na zmiňovaném hřebínku. Nocleh doporučuji opět na bivaku. Po dnešku toho budete mít určitě dost.

ÚTERÝ

Opět vyrazit okolo 04:00 a sestupovat stejnou cestou k lanovce a k autům. Dnešek můžete využít buď k regeneraci, nebo ještě vystoupit na Domhütte. Výstup sice odpovídá vypadá dost šilně (málokdy se vám podaří vidět chatu v tak závratné výšce už z parkoviště), ale nakonec zjistíte, že to není zase tak strašné. Tabule 3 – 4hodinová

Ledovec u Mittelaletschbiwaku

Výhled z vrcholu Aletschhornu

„túrka“ se vám odmění fantastickými výhledy: Matterhorn, Weisshorn jako na dlaní... a krásná chata. Zhruba v půlce se dá ještě doplnit voda a nahoře u chaty je jí dostatek. Spání ve vlastním stanu je možné až po dalších zhruba 150 výškových metrech na moréně, kde je několik placů. Ovšem toto místo je bez vody. Můj názor ale je, že tahat se sem se stanem, spacákem atd. je šílenství a těch pár franků nemá cenu litovat. Co se týká chataře, buďte trochu opatrní. Pokud si něco kupujete a platíte, je moc milý, ale pokud ne...

STŘEDA

Dnes vás čeká Dom (4545 m) a možná i Lenzspitze. To ale znamená opět ranní vstávání. Buďto se budete muset přizpůsobit ostatním na chatě a vstávat okolo 02:30, nebo budete mít štěstí a budete už ve 02:00 vyrážet. Tohle brzké vstávání se vám odmění snadnějším závěrečným výstupem a určitě stojí za to. Obzvláště pokud chcete ještě dneska zdolat Lenzspitze. Výstup na Dom je klasickou túrou se vším všudy: skalní sedlo Festijoch, velké trhlíny, visuté séraky nad vámi a především v závěru obrovská bílá stěna. Máte samozřejmě možnost vystoupit na vrchol po takzvaném Festigratu, ale tento výstup už není pro obvyčejné vysokohorské turisty a můžete se zde setkat se strmými tvrdými ledovými úseky. Pohled na svět z nejvyšší švýcarské hory je famózní. Střediska Zermatt a obzvláště Saas Fee vám doslova leží u nohou. A pokud vám na další den zbude ještě dostatek sil, máte možnost si právě teď prohlédnout zítřejší a mnohem smělejší cíl – Täschhorn.

Nástup ve 03:00 hodin

Sestoupit musíme do sedla Lenzjoch. Odtud nás už povede mixový hřebínek až na vrchol dalšího našeho cíle: Lenzspitze. Pozor na každý krok, a až dolezete k výrazné věži na hřebeni, oblezte ji zprava (Saas Fee). Sestupuje se stejnou cestou a vyplatí se vám nespěchat. Tento skalní vrcholek je možné zdolat také z druhé strany, po VSV hřebenu – obtížnost C (II. a několik míst III. stupeň UIAA), z chat Mischabelhütten (3335 m) přímo vzhůru hřebenem za 4 – 5 hodin.

ČTVRTEK

Pro někoho už není Täschhorn tolik motivující jako Dom, ale kdo se chce pokusit o výstup s velkým „V“, má právě teď šanci. Výstup od chaty začíná úplně stejně, ale zhruba na kótě 3500 m začnete pomalu traverzovat ledovec Festigletscher. Musíte totiž trefit sedýlko Festi Kinlücke. Výstup na něj už může být trochu problém: okrajová trhlina, strmý ledový

Aletschhorn – kadibudka

vývih... Z něj pak musíte sestoupit po skalách až na ledovec Kingletscher. Po jeho traverzu se dostáváte až k samotné SZ hraně. Co vás čeká dál, je závislé především na podmínkách. Sníh, led, trhlíny... Vše prostě tak nakombinované, abyste na tento výstup dlouho nezapomněli. Vrcholové partie vás za to všechno ale odmění. Je to krásný kopec! Po bezpečném sestupu zpátky na chatu si při „vrcholovém“ pivku můžete rozmyslet, jestli tady přespíte ještě jednu noc, a nebo „seběhnete“ až dolů k autu. Celkový dnešní sestup by tak přesáhl 3100 výškových metrů! Výstup na Täschhorn se řadí už mezi ty pokročilejší, a neměli byste tedy zapomínat i potřebnou výzbroj (samozřejmě tedy jsou i ledovcové vývrtky).

PÁTEK

Rezervní den nebo spíš den, kdy se budete vzpomínat na posledních událostí...